

Motion till riksdagen

1988/89:Kr407

av Ylva Johansson och Elisabeth Persson (båda vpk)

Ökat bidrag till flickors fritidsverksamhet

Är det viktigare att pojkar har en meningsfull fritid än att flickor har det?

Om man ser på det kommunala stödet till olika idrottsverksamheter, tycks svaret bli ja. En undersökning, utförd i Halmstad av Kommunförbundet, visar med exempel att det kommunala stödet till en 12-årig pojkes fritidsaktiviteter (i exemplet fotboll, ishockey och bad) var 1 150 kr. Själv fick han betala 30 kr. För en jämnårig flicka, vars fritidsaktiviteter var ridning, bowling och bad, betalade kommunen 280 kr för lika många aktivitetstillfällen. Hon var själv tvungen att skrapa fram 930 kr.

Den stora skillnaden i subventionerna av pojkens och flickans fritidsverksamhet beror bl.a. på att kommunerna vanligen står för kostnader för drift och underhåll av t.ex. ishallar och simhallar medan t.ex. ridhusen finansieras av de ridande. Vi tycker att det är helt riktigt och mycket värdefullt att kommunerna ansvarar för olika fritids- och idrottsanläggningar. Men det finns ingen rim och reson i att en typisk flick-idrott, som ridning, jämförelsevis är så dåligt subventionerad. Det enda undantaget finns i Gävle kommun, där ridanläggningen drivs med kommunala medel. Där deltar 8-900 ungdomar, mest flickor, i verksamheten för en nettokostnad av 1,1 miljon kr för kommunen.

Ridning är ingen lyx- eller överklassport, det visar t.ex. statistiska uppgifter från Riksidrotten 1987 och från Ridfrämjandet. Ridningen ligger på en ohotad andraplats, efter fotbollen, med 800 000 aktivitetstimmar/sammankomster. Mer än 100 000 barn och ungdomar, de allra flesta flickor, är intresserade av hästar och ägnar sig åt ridning.

Ridningen är en av de mycket få sporter som till allra största delen är fri från konkurrens och tävlingstänkande. Det stora flertalet barn och ungdomar som ägnar sig åt ridning gör det utan att tävla. Intresset för ridning är knappast kopplat till något tävlingsintresse.

Flickor tillbringar eftermiddagar, kvällar, veckoslut och skollov i stallet. Den mesta tiden går åt till att mocka, fodra, rykta, sopa, smörja, linda, städa osv. Ridningen brukar inskränka sig till en dyr lektionstimme i veckan. Ofta fungerar stallet som en fritidsgård för flickor. Men kommunalt anställda fritidledare i stall hör till de verkliga rariteterna i den kommunala fritidsledarsamlingen.

Vi menar att kommunerna bör ta ett långt större ansvar även för flickornas fritidsverksamhet än idag. Flickorna ska inte behöva byta till en annan fritidsaktivitet eller idrott för att komma i åtnjutande av samhällets stöd. Frågan om ett ökat samhälleligt stöd och ansvar för ridhusen och ridningen är i första hand en kommunal uppgift.

För att uppmuntra kommunerna att satsa även på den starkt flickdominerade fritidsverksamhet som bedrivs i ridhusen föreslår vi ett speciellt stimulansbidrag. Vi föreslår att kommunerna ges möjlighet att ansöka om statsbidrag som täcker 50 % av de kostnader som kommunerna påtar sig för att stödja den breda ridverksamheten. Riksdagen bör för detta ändamål anslå 25 miljoner kr för budgetåret 1989/90.

Mot. 1988/89
Kr407

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av stöd till flickors fritidsverksamhet.
2. att riksdagen beslutar att för budgetåret 1989/90 anslå 25 milj. kr. till ett stimulansbidrag för att uppmuntra kommunerna att stödja ridverksamheten för barn och ungdomar.
3. att riksdagen hos regeringen begär att statens ungdomsråd får i uppdrag att utforma regler för detta stimulansbidrag i enlighet med vad som i motionen anförts.

Stockholm den 23 januari 1989

Ylva Johansson (vpk)

Elisabeth Persson (vpk)

